

Beleidsplan PG Jutrijp-Hommerts 2013-2023

Missionstatement

1 Sam 3: 1-3

1 De jonge Samuel diende dus de HEER, onder de hoede van Eli. Er klonken in die tijd zelden woorden van de HEER en er braken geen visioenen door. 2 Op zekere nacht lag Eli op zijn slaapplaats. Zijn ogen waren dof geworden, hij kon bijna niet meer zien. 3 Samuel lag te slapen in het heiligdom van de HEER, bij de ark van God. De godslamp was bijna uitgedoofd.

We leven in een tijd waarin spiritualiteit in is, maar de woorden van God, de Vader van Jezus Christus, steeds minder klinken. Daarom herkennen wij ons in de bovenstaande tekst en willen we als een gemeente een plek zijn waar mensen over God kunnen horen en spreken, Hem en elkaar ontmoeten en actief omzien naar anderen, zowel binnen als buiten de gemeente. Kortom een plek waar de godslamp brandende gehouden wordt.

Visie

Voordat we allerlei activiteiten organiseren is het belangrijk om te formuleren vanuit welke visie we willen gaan werken. Onze visie is:

Wij willen een gemeente zijn waar mensen van alle leeftijden en verscheidenheid hun geloof beleven en kunnen uitdragen. Waar mensen samen leren en activiteiten ondernemen, elkaar ontmoeten en gemeenschap ervaren. Geïnspireerd door Woord en Geest.

Een veranderende gemeente in een veranderende maatschappij

We leven als gemeente in een snel veranderende maatschappij. De onderlinge verbanden zijn losser geworden. Mensen moeten overal hun eigen keuze in maken en leven in steeds meer verschillende werelden, zoals gezin, vriendschappen, werk, hobby's en (eventueel) kerk/geloof. Deze werelden hebben steeds minder contact met elkaar en ons leven is meer versnipperd dan vroeger. Mensen rekenen zich minder tot een bepaalde groep waaruit verplichtingen voortkomen.

Door het internet hebben we allemaal met een klik de beschikking over heel veel informatie en dat maakt de keuzemogelijkheden nog groter.

Betrokkenheid bij de kerk is niet meer vanzelfsprekend. Mensen maken ook hierin hun eigen keuzes en willen hun eigen leven vorm geven. Men kiest zelf wanneer en hoe men betrokken wil zijn en die betrokkenheid kan ook weer verschillen per levensperiode.

Relaties zijn belangrijk voor betrokkenheid, mensen doen met iets mee vanwege andere mensen, niet zozeer alleen vanwege een hoger ideaal.

Al deze veranderingen hebben ook invloed op onze gemeente. Ook wij merken dat dat de betrokkenheid terugloopt. Zo wordt een gemiddelde kerkdienst minder bezocht, is het moeilijk om ambtsdragers te vinden en loopt de gemiddelde leeftijd van de leden gestaag op. Een goed voorbeeld is het feit dat we maar één belijdend lid onder de 35 jaar hebben.

Hoe staan we ervoor als gemeente?

Er gebeuren in onze gemeente een heleboel positieve dingen. Er doen veel kinderen mee in het jeugdwerk (Flits, Signaal, Reflector), er is sinds jaren weer een 18+ groep en de kinderkerk trekt veel kinderen.

Vele gemeenteleden helpen mee op allerlei gebied: het pastoraat, schoonmaken van de kerk, kosten, rondbrengen van het ringblad, diverse commissies, bloemstukjes maken enz. enz. Het is teveel om op te noemen.

Wat ons echter zorgen baart is dat deze taken door steeds minder mensen gedaan worden en dat deze mensen gemiddeld ook steeds ouder worden. We missen in onze gemeente vooral de jonge gezinnen. Ze zijn er wel in het dorp, maar niet betrokken bij de kerkelijke gemeente.

Doordat deze jonge gezinnen niet betrokken zijn, zijn de contacten met hen minimaal. Ze komen niet naar ons toe, wij moeten actief zijn naar hen toe.

Een ander punt is dat de kennis over het christelijk geloof en de bijbel steeds schraler wordt.

Vroeger werd er (dagelijks) aan geloofsoverdracht gedaan in het gezin, de school en de kerk. Dat is veranderd en één van de gevolgen is dat de kennis bij vele jongeren en hun ouders ontbreekt.

De twintigers en dertigers in (en buiten) de gemeente

De twintigers en dertigers van onze tijd zijn erg geïnteresseerd in spiritualiteit, maar gaan daarvoor meestal niet naar de zondagse eredienst. Instituten en structuren spreken hen niet aan. Ds. Niels de Jong uit Rotterdam deed onderzoek in gemeenten waar de twintigers en dertigers wel aansluiting vinden en hieronder volgen zijn bevindingen.

1. Het moet wel ergens over gaan – over de bijbel, over levensvragen, over Jezus, over moeilijke dingen, over hun leven.

2. Twintigers en dertigers willen ruimte. Om soms anders te denken, om te twijfelen, om andere keuzes te maken, eens iets anders in de liturgie, etc.

3. Twintigers en dertigers zoeken naar een gemeente waar ze op hun plek kunnen zijn. Waar ze gezien en gekend worden, zonder doodgeknuffeld te worden. Waar ze zich in kunnen zetten en niet vertroeteld of geïntertaind worden. Waar ze serieus worden genomen en mogen bijdragen op hun manier. Waar ze ook andere leeftijdgenoten tegenkomen.

4. Een goede sfeer is de vierde sleutel. Het leven is al moeilijk en complex genoeg en dan hebben ze geen zin in gezeur, spanning, kerkpolitiek. Dan hebben ze zin in aanvaarding, liefde, gastvrijheid, welkom, etc.

5. Twintigers en dertigers willen geen kerk die er alleen maar voor zichzelf is, die zich kapot vergadert, maar ze zoeken een kerk waar wat gedaan wordt. Die het verschil wil maken in de omgeving waar ze staat. Daar willen ze best hun steentje aan bijdragen.

Wat voor gemeente willen wij zijn over 10 jaar?

Uitgaande van het bovenstaande willen we over 10 jaar een gemeente zijn waar mensen van alle leeftijden en verscheidenheid hun geloof beleven en ook uitdragen. Waar mensen samen leren en activiteiten ondernemen, elkaar ontmoeten en gemeenschap ervaren. Geïnspireerd door Woord en Geest.

Om dat lange termijn doel te bereiken denken we dat het nu nodig is om ons vooral op de generatie van twintigers en dertigers te richten. Niet alleen ontbreken zij nu veelal in ons gemeenteleven, maar ook zijn er door hun afwezigheid geen mensen die de “*lamp brandende houden*” door het stokje van de ouderen over te nemen.

Langs welke weg?

Natuurlijk realiseren we ons dat wij niemand kunnen overtuigen om mee te doen, hoeveel activiteiten we ook bedenken. Het is God die mensen aantrekt en het verlangen naar Hem in hun hart legt. Toch willen we onze verantwoordelijkheid als gemeente niet uit de weg gaan en onze gaven (mensen en materiële zaken) bewust gebruiken.

In de bijlage zijn de eerste gedachten te lezen, over waar die keuzes ons inziens liggen.

Bijlage 1 Keuzes maken en prioriteiten stellen

Visie: We willen graag een gemeente zijn waar mensen van alle leeftijden en verscheidenheid hun geloof beleven en uitdragen. Waar mensen samen leren en activiteiten ondernemen, elkaar ontmoeten en gemeenschap ervaren. Geïnspireerd door Woord en Geest.

Om dit lange termijn doel te kunnen bereiken denken we dat het belangrijk is dat er op de volgende punten in elk geval bewuste keuzes gemaakt worden.

Er zijn veel vragen en veel mogelijke keuzes. Het gaat er nu om prioriteiten te stellen en een begin te maken.

Kerkenraad

Een gemeente kan niet zonder kerkenraad. Ze is nodig om voorwaarden te scheppen dat de gemeente bij elkaar kan komen om te vieren, te leren en activiteiten kan ondernemen.

Echter, ervan uitgaande dat het moeilijk is en blijft om mensen bereid te vinden zich voor vier jaar beschikbaar te stellen als ambtsdragers, is het noodzakelijk ons af te vragen hoe de kerkenraad er uit moet zien in de toekomst. Hier liggen veel vragen, zoals:

- Hoeveel ambtsdragers moeten een gemeente volgens de kerkorde hebben?
- Moeten ambtsdragers zich persé beschikbaar stellen voor tenminste 4 jaar?
- Welke expertise is er binnen de kerkenraad nodig om bepaalde taken goed en verantwoord te kunnen uitvoeren? (moet b.v. de kerkelijke administratie gedaan worden door een ouderling-kerkrentmeester of kan dat ook door een niet-ambtsdrager gedaan worden?)
- Hoe wordt in andere gemeenten met deze kwestie omgegaan?

Erediensten

Ontmoeting en gemeenschap ervaren is belangrijk voor de twintigers en dertigers. Traditioneel gebeurde dit vooral in de eredienst op zondag. Nu de twintigers en dertigers minder of helemaal niet meer komen is de vraag waar ontmoeting en gemeenschap dan kunnen plaatsvinden?

- Is het goed om vaker voor of na de eredienst koffie te drinken?
- Heeft het zin om de inrichting van ons kerkgebouw te veranderen of de diensten ergens anders te houden?
- Is het tijdstip van 9.30 uur in de ochtend wel functioneel? Zijn er geen andere tijdstippen en momenten mogelijk?
- Kunnen we naast de erediensten nog andere plekken van ontmoeting en gemeenschap creëren als gemeente? Hebben we daar de bronnen en de inspiratie voor?
- Kunnen we de SSH uitbreiden/aanpassen teneinde de ontmoetingsmomenten met de twintigers en dertigers te vermeerderen?
- In hoeverre kunnen we verwachten dat men naar ons toekomt? Moeten wij niet veel meer zelf actief naar de twintigers en dertigers toestappen, aanwezig zijn op plaatsen waar zij elkaar ontmoeten? Maar hoe zou dat er dan uit kunnen zien?

Pastoraat

Naar elkaar omzien is belangrijk en gelukkig is er in onze dorpen en onze gemeente grote betrokkenheid bij mensen die te maken hebben met ziekte en verdriet.

Op dit moment wordt het “officiële” pastoraat gedaan door de wijkteams, die bestaan uit kerkenraadsleden (ouderling/diaken) en wijkteamleden. De dominee doet het crisispastoraat.

Verder is er twee keer per jaar een groothuisbezoek.

Het lijkt er echter op dat het op deze manier vorm gegeven pastoraat vooral aansluit bij de behoeften van de oudere generaties.

Maar hoe zou het naar elkaar omzien eruit kunnen zien voor de twintigers en de dertigers?

Kunnen de wijkteams daar een rol in spelen?

Zijn er andere vormen, b.v. gemeente groei groepen of gespreksgroepen die meer aansluiting vinden bij de jongere generatie?

Vorming en toerusting

Rond de vorming en toerusting zijn er een groot aantal vragen:

- Hoe kunnen we in onze tijd elkaar helpen om te groeien in ons geloof?
- Hoe dragen we kennis over en welke (praktische) vormen helpen mensen om hun geloof te (be)leven?
- Het blijkt dat jongere mensen behoefte hebben aan mensen die met hen oplopen. Een mentor, die bereid is zijn/haar leven (een tijdje) te delen en samen wegen te zoeken.
- Hoe kunnen we hieraan in onze gemeente vorm geven?
- Zijn kringen een antwoord? En zo ja, wat voor kringen? En wat moet er aan de orde komen?
- En is het mogelijk om voor het bestaande systeem (kinderleerhuis, Flits, Signaal, Reflector, 18+) een bepaalde methodiek en thematiek voor geloofsoverdracht in te voeren?
- Hoe vinden we meer mensen, die mentor zouden willen zijn?
- Wat is de rol van de preek in de eredienst in vorming en toerusting? Is die er wel?

Diaconaat

Praktisch omzien naar mensen die het minder getroffen hebben is een belangrijke opdracht van de gemeente. Jonge mensen zijn graag bereid hun handen uit de mouwen te steken. Vooral als ze zien dat ze verschil kunnen maken. Daarom is het goed om te onderzoeken hoe we diaconale activiteiten kunnen organiseren op manieren die concreet en dichtbij zijn.

Financiën

Op dit moment is de financiële situatie van onze gemeente gezond, vooral in vergelijking met vele andere gemeenten. Wel zijn er vragen die opkomen als we kijken naar de ontwikkelingen van dit moment.

- De vrijwillige kerkelijke bijdrage wordt op dit moment voor het grootste deel door oudere gemeenteleden opgebracht. Wat gebeurt er als zij uit onze gemeente vertrekken of komen te overlijden? Kunnen we op een andere manier fondsenwerven (b.v. doelgroep-gericht of voor specifieke projecten)?
- 2/3 van onze exploitatiekosten worden gedekt door inkomsten uit bezittingen. Het beheer van deze bezittingen kost veel tijd en vraagt specifieke expertise. We hebben nu nog vrijwilligers die deze expertise bezitten, maar het is steeds moeilijker om zulke mensen te vinden. Zijn er stappen die wij kunnen ondernemen voordat dit een té groot probleem wordt?
- De landelijke kerk vraagt steeds meer van de plaatselijke gemeenten. Niet alleen aan geld maar ook qua regels waaraan we moeten voldoen. Hoe gaan we hier mee om? Wat betekent (financiële) solidariteit met andere gemeenten en hoe geven we hier vorm aan? Zijn er voorbeelden in andere gemeenten?